

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 3P/57/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112223477
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2015:1112223477.23

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v Bratislave v konaní pred sudkyňou Mgr. Katarínou Škultétyovou v právnej veci starostlivosti súdu o maloletého N. L., nar. XX.XX.XXXX, štátny občan Slovenskej republiky a štátny občan Českej republiky, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava so sídlom Vazovova, 7/A, 816 16 Bratislava, dieťa rodičov: matky L. O. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. XXXX/XX, G. - C., T. republika, štátna občianka Českej republiky, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Barbara Holíková, s.r.o., so sídlom Lamačská cesta 3, 841 04 Bratislava a otca P. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XXX, XXX XX S., štátny občan Slovenskej republiky, za účasti Okresnej prokuratúry Bratislava I, so sídlom Kvetná 13, 821 08 Bratislava, o udelenie súhlasu s vystaňovaním maloletého do cudziny a o udelenie súhlasu na výber základnej školy pre maloleté dieťa, takto

rozhodol:

Súd u d e ľ u j e matke súhlas k vystaňovaniu maloletého N. L., nar. XX.XX.XXXX do Českej republiky.

Matka je p o v i n n á otca písomne informovať o zdravotnom stave, školskej dochádzke, záujmových a mimoškolských aktivitách ako aj iných závažných skutočnostiach, týkajúci sa maloletého a to v pravidelných mesačných intervaloch k poslednému dňu toho ktorého mesiaca.

Súd u d e ľ u j e za otca maloletého N. L., nar. XX.XX.XXXX súhlas matke s výberom základnej školy - R. škola O., so sídlom I. XXXX/X, G. - C., Česká republika na plnenie povinnej školskej dochádzky a poskytovanie základného vzdelávania maloletého.

Súd protinávrh otca na výber základnej školy pre maloletého z a m i e t a.

Súd návrh matky na vyslovenie predbežnej vykonateľnosti rozsudku z a m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

O trovách štátu rozhodne súd samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 06.03.2012 matka maloletého N. L. žiadala o autoritatívne rozhodnutie súdu vo veci jej nezhody s otcom maloletého, týkajúcej sa jeho vystaňovania do Českej republiky.

Návrh bol odôvodnený tým, že navrhovateľka, štátna občianka Českej republiky, uzavrela manželstvo s otcom maloletého dňa XX.XX.XXXX. na úrade mestského Obvodu Moravská Ostrava a Přívoz v Ostrave. Manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Pezinok, č.k. 10C 16/2009 zo dňa 15.10.2009, ktorým bola zároveň schválená dohoda rodičov o úprave výkonu rodičovských práv a

povinností k maloletému N. L., nar. XX.XX.XXXX na čas po rozvode manželstva, na základe ktorej bol maloletý N. zverený do osobnej starostlivosti matky, otec bol zaviazaný uhrádzať mesačné výživné na maloletého vo výške 100 Eur a bol tiež upravený styk otca s maloletým. Matka ďalej uviedla, že pracovný pomer v Slovenskej republike ukončila na začiatku roka 2009 na tlak bývalého manžela a od tohto času žila so synom striedavo vo S. a v G. u jej rodičov, kde v čase manželskej krízy hľadala a nachádzala predovšetkým psychickú pohodu a podporu. Po rozvode manželstva, v októbri 2009 sa spolužitie s odporcom stalo neznesiteľným, nakoľko opakovane dochádzalo z jeho strany k fyzickým a psychickým útokom voči jej osobe, pre ktoré bola matka opakovane nútená obrátiť sa na políciu a vyhľadať lekársku pomoc. Celá táto situácia bola v neprospech maloletého, ktorý bol v jej dôsledku nekludný, precitlivý a traumatizovaný, preto sa matka v novembri 2009 rozhodla spolu s maloletým opustiť rodinný dom vo S. a presťahovať sa do Bratislavy - A., do bytu patriaceho jej tete. Otec maloletého podľa jej tvrdení vtedy a ani neskôr neprejavil záujem o to, kde a v akých podmienkach jeho syn žije. V tom čase ako už bolo uvedené, bola matka bez zamestnania, keďže posledný pracovný pomer ukončila k 31.01.2009 na naliehanie odporcu, ktorý mal od matky žiadať, aby zostala doma a celý svoj čas venovala starostlivosti o rodinu. Následne sa jej však napriek snahe zamestnať nepodarilo a prácu si našla až v marci 2010, nezodpovedala však jej kvalifikácii a z hľadiska dĺžky pracovného času bola pre ňu ako matku 4-ročného dieťaťa neprijateľná, a preto ju ukončila v skúšobnej dobe. Ďalšiu prácu si našla v máji 2010 a jej mesačný príjem bol 700,- Eur a jeho veľkú časť spotrebovala na úhradu nájomného, pričom zvyšná časť jej nepostačovala na krytie ostatných výdavkov, vrátane výdavkov maloletého N.. Bola preto vo vážnej finančnej tiesni a bola nútená si požičať. V lete 2010 bola nútená na naliehanie svojej tety sa z bytu vystaňovať, z dôvodu ktorého sa dostala do veľmi zložitej situácie, kedy potrebovala zabezpečiť pre seba a maloletého nové bývanie, na ktoré však nemala dostatok finančných prostriedkov, navyše pre dlhodobé konflikty s otcom maloletého potrebovala podporu, ktorú vedela nájsť jedine u svojich rodičov v G., z tohto dôvodu v náhlivosti, pod tlakom zlej finančnej a bytovej situácie odišla v júni 2010 s maloletým ku svojim rodičom do G., kde žila s maloletým v byte, ktorý jej zabezpečili rodičia a zamestnala sa vo firme svojho otca s mesačným príjmom 20 000,- Čk. Maloletý N. začal v G. navštevovať materskú školu. Adaptácia maloletého podľa matky prebehla bez problémov, keďže už od roku 2009, teda ešte za trvania manželstva s otcom maloletého, žil maloletý s matkou striedavo na Slovensku a v Čechách. Aj po odchode matky s maloletým do G. mal mať otec vytvorené zo strany matky podmienky pre stretávanie s maloletým, v tom čase, od septembra 2010 do konca roka 2010 však podľa jej tvrdení nejavil o syna záujem a až následne od januára 2011 sa začal opäť s maloletým stretávať. Matka otcovi maloletého mala umožňovať styk s maloletým aj nad rámec styku upraveného rozvodovým rozsudkom, napriek tomu však otec maloletého podával na jej osobu sťažnosti na sociálno-právnom odbore Magistrátu mesta G. pre údajné bránenie styku s maloletým. Napriek tomu, že rodičia uzatvorili pred Úradom pre medzinárodnoprávnu ochranu detí mediačnú dohodu, podal otec maloletého dňa 30.06.2011 na český súd návrh na návrat maloletého do krajiny obvyklého pobytu, do SR, ktorý prvostupňový súd zamietol, avšak Krajský súd v Brne ako súd odvolací rozsudkom zo dňa 13.12.2011 zmenil rozsudok súdu prvého stupňa a nariadil návrat maloletého N. do krajiny jeho obvyklého pobytu, do SR a matke bola uložená povinnosť návrat maloletého zabezpečiť, na základe čoho musela v Bratislave zabezpečiť bývanie, čo sa jej podarilo za pomoci vzdialených príbuzných, manželov A., ktorí matke spolu s maloletým poskytli bývanie vo svojom byte, v jednej izbe. Vzniknutá situácia podľa matky pôsobila na maloletého traumaticky, nakoľko na základe nariadeného návratu bola matka nútená vytrhnúť maloletého z prostredia, kde mal kamarátov a detský kolektív, ako aj starých rodičov na ktorých bol zvyknutý. Na Slovensku žije matka s maloletým v podstate izolovane a v cudzom prostredí, matka nemá na Slovensku zamestnanie a ani žiadnu oporu a pomoc, ktorú má v Českej republike, kde má rodičov, preto mala za to, že vystaňovanie je plne v záujme maloletého, kde má vytvorené stabilné sociálne väzby a matka má lepšie podmienky pre starostlivosť o maloletého.

Otec s návrhom nesúhlasil. Vo svojom vyjadrení okrem iného uviedol, že vo vzťahu k návrhu matky sa mu javí ako dôležité poukázať na prostredie, do ktorého sa matka s maloletým chystá vystaňovať, nakoľko mesto G. ako aj celé Ostravsko je v súčasnosti oblasťou s najviac znečisteným ovzduším v Českej republike ako aj celkovo v Európe. V tejto súvislosti poukázal na výsledky výskumu Ústavu experimentálnej medicíny AV ČR za roky 2011 a 2012, ktoré poukázali negatívny vplyv ovzdušia v Ostravsku na zdravie hlavne detí, u ktorých sa najmä v predškolskom veku vyskytujú časté respiračné ochorenia. Zo záverov výskumu tiež vyplynulo, že ukazovatele znečistenia ovzdušia sú dlhodobou prekročené a podľa uvedených výskumov nepriaznivá environmentálna záťaž bude ovplyvňovať zdravotný stav populácie v najbližších 20-30 rokoch, preto apeloval na súd, aby pri prihlíadok pri rozhodovaní na záujem maloletého, ktorým je hlavne jeho zdravie. Otec poukazoval na to, že svojmu

synovi vie poskytnúť kvalitné životné prostredie v rodinnom dome vo S., kým jeho matka mu ponúka život v malom byte v meste, kde sa nedá dýchať a ľudia tam trpia chorobami. Ďalej žiadal otec zohľadniť aj sociálnu situáciu v meste G., ktoré podľa prieskumu, na ktorý otec poukazoval patrí medzi mestá s najhoršou sociálnou situáciou a najvyšším počtom násilných trestných činov.

Návrhom zo dňa 05.03.2012, doručeným Okresnému súdu Bratislava V dňa 07.03.2012, postúpenému tunajšiemu súdu dňa 17.08.2012 sa otec súčasne domáhal zmeny zverenia maloletého, ktorého žiadal zveriť do svojej osobnej starostlivosti. Návrh otca bol uznesením č.k. 3P/57/2012 - 1881 zo dňa 17.08.2015 vylúčený na samostatné konanie podľa § 112 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) potom, čo konajúci súd na pojednávaní dňa 17.08.2015 z obsahu spisu Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 22P/438/2010 vedeného tamajším súdom vo veci starostlivosti súdu o maloletého N. L., v konaní o návrhu otca na zmenu rozhodnutia o osobnej starostlivosti, zverením maloletého do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov zistil, že Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací uznesením, č.k. 11CoP/380/2015-253 zo dňa 13.08.2015 zrušil uznesenie Okresného súdu Bratislava V zo dňa 03.02.2011, č.k. 22P/438/2010-46, ktorým prvostupňový súd konanie o návrhu otca na zmenu rozhodovania o osobnej starostlivosti zverením maloletého do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov zastavil a vec prvostupňovému súdu vrátil na ďalšie konanie a teda, že o uvedenom návrhu otca doposiaľ právoplatne rozhodnuté nebolo, ako aj s poukazom na návrh otca doručený tunajšiemu súdu dňa 08.06.2015 na zastavenie konania z dôvodu litispedencie. Súd preto usúdil, že v danom prípade odpadli dôvody, pre ktoré bolo konanie o udelenie súhlasu s vystaňovaním maloletého do cudziny vedené pod sp. zn. 3P/57/2012 a konanie o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností vedené pod sp. zn. 1P/194/2012 spojené uznesením súdu, č.k. 3P/57/2012-137 zo dňa 23.08.2012 na spoločné konanie pod spisovou značkou 3P/57/2012. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že uvedené veci sa síce aj naďalej týkajú tých istých účastníkov a skutkovo spolu súvisia, avšak vzhľadom na v konaní novú skutočnosť, ktorou je zrušenie rozhodnutia o zastavení konania vedeného na Okresnom súde Bratislava V vo veci starostlivosti súdu o maloletého N. L., o návrhu otca na zmenu rozhodnutia o osobnej starostlivosti zverením maloletého do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov pod sp. zn. 22P/438/2010, pre ktorú je potrebné nanovo posúdiť existenciu podmienok konania podľa § 103 a 104 ods. 1 O.s.p. a rozhodnúť, či konaniu o návrhu otca na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností zo dňa 05.03.2012 pôvodne vedenom pod tunajším súdom pod sp. zn. 3P/57/2012 nebráni prekážka skôr začatej veci, t.j. litispedencie podľa § 83 O.s.p., tak ako na to poukazoval otec maloletého vo svojom návrhu na zastavenie konania doručenom súdu dňa 08.06.2015 sa uvedené konania v záujme ich hospodárnosti s poukazom na rôzne procesné štádiá, v ktorých sa v dôsledku uvedenej novej skutočnosti ocitli, ďalej na spojenie nehodia a preto súd rozhodol o ich "rozpojení".

Súd vo veci rozhodol na pojednávaní dňa 17.08.2015 za prítomnosti matky maloletého, právnej zástupkyne matky, kolízneho opatrovníka a prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava I. Súd pojednával podľa § 101 ods. 2 O.s.p., t.j. v neprítomnosti otca maloletého, ktorý svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil podaním doručeným súdu 10.8.2015 z dôvodu zmeny termínu pôvodne plánovanej dovolenky na termín 11.08. až 18.08. 2015, ktorú zmenu odôvodnil zmenou pracovnej a rodinnej situácie. Súd s poukazom na ust. § 119 O.s.p. posúdil dôvod, pre ktorý žiadal otec pojednávanie odročiť za dôvod nespĺňajúci podmienky pre odročenie pojednávania, ktoré v zmysle citovaného ustanovenia možno odročiť len z vážneho dôvodu, ktorým zmena plánovanej dovolenky za situácie, kedy otec ako sám uviedol mal od 23.06.2015 vedomosť o termíne konania pojednávania rozhodne nie je. Pracovné, resp. rodinné dôvody na ktoré sa otec maloletého v žiadosti odvolával nekonkretizoval a nijako nepreukázal. Súd otcovi maloletého dňa 12.08.2015 elektronickým podaním postupom podľa § 119 O.s.p. oznámil otcovi ako aj ostatným účastníkom konania ako žiadosť o odročenie pojednávania posúdil.

Súd vykonal dokazovanie rodným listom maloletého, osvedčením o štátnom občianstve maloletého, výsluchom matky a otca maloletého, znaleckým posudkom znalca O. O. N., č. 23/2014, výsluchom znalca, zisťovaním názoru maloletého, rozsudkom Okresného súdu Pezinok, č.k. 10C 16/2009-29, rozsudok Krajského súdu v Brne, č.k. 20Co 651/2011-121, ako aj ďalším obsahom súdneho spisu, pričom prihliadol na všetko, čo v konaní vyšlo najavo a zistil nasledujúci skutkový stav veci:

Manželstvo rodičov maloletého N. bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Pezinok, č.k. 10C 16/2009-29 zo dňa 15.10.2009, právoplatným dňa 03.11.2009. V uvedenom rozhodnutí došlo aj k poslednej úprave rodičovských práv a povinností účastníkov voči ich maloletému N.. Maloletý bol

zverený na základe súdom schválenej rodičovskej dohody do osobnej starostlivosti matky s tým, že zastupovať ich a spravovať ich majetok sú oprávnení obaja rodičia. Otcovi bola uložená povinnosť platiť výživného na maloletého v sume 100,- Eur mesačne. Zároveň bol upravený styk otca s maloletým N. a to v každú stredu v nepárnom týždni, od času prevzatia z predškolského, resp. školského zariadenia do 18.00 hod., každý párný víkend v mesiaci, od piatka, kedy si otec maloletého prevezme maloletého v školskom zariadení do 18.00 hod v nedeľu; počas vianočných sviatkov každý párný rok od 23.12. od 9.00 hod. do 30.12. do 18.00 hod. a každý nepárny rok od 31.12. od 9.00 hod. do posledného dňa zimných prázdnin po Novom roku do 18.00 hod., počas jarných prázdnin každý nepárny rok od prvého dňa prázdnin od 9.00 hod. do posledného dňa prázdnin do 18.00 hod., počas veľkonočných prázdnin každý párný rok od prvého dňa prázdnin od 9.00 hod. do posledného dňa prázdnin do 18.00 hod., počas letných prázdnin v mesiaci august od 01.08. od 9.00 hod. do 31.08. do 18.00 hod., počas jesenných prázdnin každý nepárny rok od prvého dňa prázdnin od 9.00 hod. do posledného dňa prázdnin do 18.00 hod.

Vzhľadom na skutočnosť, že matka s maloletým po rozvoде manželstva opustila spolu s maloletým bez súhlasu otca územie Slovenskej republiky a ako uviedla odišla ku svojim rodičom do G., rozhodol Krajský súd v Brne, rozsudkom č.k. 20Co/651/2011-121 o nariadení návratu maloletého N. do miesta jeho obvyklého pobytu do Bratislavy, kde sa maloletý po návrate do Bratislavy zdržiaval spolu s matkou v byte príbuzných matky na R. ulici č. 2.

Súd uznesením o nariadení predbežného opatrenia, č.k. 3P 57/2012-719 zo dňa 15.2.2013 dočasne udelil maloletému N. súhlas vycestovať a zdržiavať sa s matkou v cudzine - Českej republike v čase osobnej starostlivosti matky, počnúc dňom vykonateľnosti predbežného opatrenia do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Súd tiež dočasne upravil styk otca s maloletým v bežnom roku tak, že otec má právo stretávať sa s maloletým každý párný víkend v mesiaci od piatku od 14.00 hodiny, do nedele do 18.00 hod., pričom otec maloletého prevezme v mieste bydliska otca v určenom čase a odovzdá maloletého matke v mieste bydliska maloletého v Slovenskej republike. Zároveň súd návrh otca na vydanie predbežného opatrenia zamietol. Uznesenie súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 07.05.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, č.k. 20CoP 43/2013-854 zo dňa 23.4.2013, ktorým uznesenie súdu prvého stupňa, č.k. 3P 57/2012-719 zo dňa 15.2.2013 potvrdil. Rozhodnutie súd odôvodnil tým, že matka maloletého je českou štátnou občiankou, s trvalým pobytom v Českej republike, v meste G. - C., kde má vytvorené sociálne, ekonomické a všetky rodinné väzby a kde sa preto po rozvoде manželstva s otcom maloletého rozhodla vrátiť, nakoľko dôvodom pre ktorý v predchádzajúcom období žila na Slovensku bolo najmä manželstvo s otcom maloletého, tento dôvod však po rozvoде manželstva na jej strane odpadol. V čase rozhodovania súdu o nariadení predbežného opatrenia sa matka spolu s maloletým zdržiavala na Slovensku na základe rozsudku Krajského súdu v Brne zo dňa 13.12.2011, č.k. 20Co/651/2011-121, ktorým ako už bolo uvedené bol nariadený návrat maloletého do miesta jeho obvyklého pobytu do Bratislavy. Z čestného vyhlásenia príbuzných matky, manželov A. vyplynulo, že matka spolu s maloletým žije v ich domácnosti, kde má dočasne k dispozícii jednu miestnosť. Z dôvodu, že matka si na Slovensku nevedela nájsť adekvátne zamestnanie, zodpovedajúce jej vzdelaniu nemala žiaden finančný príjem, z ktorého by vedela riešiť bytovú otázku maloletého iným spôsobom ako pobytom u príbuzných. Na základe uvedených skutočností mal súd za osvedčenú naliehavosť potreby dočasnej úpravy a dospel k záveru, že nariadené predbežné opatrenie je na prospech a v záujme maloletého, nakoľko tak bude maloletému zabezpečené trvalé stabilné zázemie v bydlisku matky, kde má táto vytvorené všetky podmienky pre starostlivosť o maloletého N.. Súd poukázal tiež na to, že právo mať dieťa u seba je ústavným vyjadrením zásady, že starostlivosť o deti a ich výchova je právo rodičov deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. V rozhodnutí súd rovnako uzavrel, že dočasnou úpravou pomerov nastolenou predbežným opatrením nedôjde k neprimeranému zásahu do rodičovských práv otca, nakoľko styk otca s maloletým ostáva zachovaný v rozsahu právoplatnej úpravy, súd ho len v prispôsobil v záujme minimalizovania záťaže maloletého spôsobenej cestovaním, tak aby bola dočasná úprava čo najviac v jeho prospech. Pokiaľ ide o dopad dočasnej úpravy na právne postavenie otca toto zostalo fakticky nezmenené, nakoľko povolenie zdržiavať sa v Českej republike sa vzťahovalo len na čas, kedy sa dieťa nachádza v starostlivosti matky. Súd zároveň v uznesení zamietol návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým žiadal, aby súd dočasne zveril maloletého N. do osobnej starostlivosti otca, s odôvodnením, že hrozí, že matka maloletého sa ani po vykonateľnosti rozsudku Krajského súdu v Brne, č.k. 20Co 651/2011/121 zo dňa 13.12.2011 nebude zdržiavať v Slovenskej republike, čím bude jemu znemožnený styk s maloletým. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že otec maloletého vo svojom návrhu neosvedčil naliehavú potrebu

dočasnej úpravy, odôvodňujúcu zmenu právneho stavu založeného právoplatným rozsudkom o rozvedení manželstva a úprave výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvedení manželstva k maloletému N. vydaným Okresným súdom v Pezinku dňa 15.10.2009, pod sp. zn. 10C 16/2009, keďže neosvedčil vznik takej novej skutočnosti, ktorá by svojou závažnosťou vyžadovala novú provizórnu úpravu pomerov na čas do rozhodnutia vo veci. Naliehavosť dočasnej úpravy vzhľadom na charakter konania skúmal aj súd z úradnej povinnosti, avšak jej potrebu z doposiaľ vykonaného dokazovania nezistil, pričom uviedol, že z charakteru predbežného opatrenia ako rozhodnutia súdu vydaného bez vykonania riadneho dokazovania je zrejmé, že jeho nariadenie má miesto len vtedy, ak ide o takú situáciu na strane maloletého dieťaťa, ktorá v záujme ochrany práv maloletého neznesie odklad a vyžaduje zo strany súdu okamžitý zásah.

Z obsiahleho znaleckého posudku č. 23/2014 vypracovaného súdom ustanoveným znalcom O. O. N., znalcom z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a dospelých vyplynulo, že maloletý má k matke vytvorenú stabilnú vzťahovú väzbu, matka primerane registruje jeho citové a sociálne potreby, ktoré mu dokáže efektívne saturovať (naplňovať). Maloletý pri vyšetrovaní verbalizoval pozitívne citové nastavenie aj vo vzťahu k otcovi, deklaroval vo vzťahu k nemu kladné postoje, zážitky a skúsenosti, čo maloletý prezentoval zhodne tak v prítomnosti matky ako aj pri samostatnom vyšetrovaní. Podobne ako pri charakteristike matky aj pri deskripcii otca prezentuje len jeho pozitívne vlastnosti. Pozitívny vzťah maloletého k otcovi nemohol síce znalec verifikovať pri pozorovaní vzájomnej interakcie medzi nimi, avšak takéto hodnotenie podľa znalca korešponduje aj so všetkými dostupnými informáciami v spisovom materiáli. Podľa znalca hodnotenie maloletého vo vzťahu k miestu jeho pobytu v bydlisku matky i otca je pozitívne. Pri zisťovaní preferencie dieťaťa vo vzťahu k miestu jeho bydliska u matky a u otca je u maloletého prítomná mierna preferencia miesta bydliska matky, pričom opakovane uvádza, že on je spokojný s tým, ako to je, pričom nedokáže sformulovať svoju prípadnú nespokojnosť alebo požiadavku ohľadom rodičovskej starostlivosti a jej potenciálnej zmeny. Maloletý má primárne pozitívny vzťah k obidvom rodičom, ale sekundárne na neho pôsobí negatívne ich pretrvávajúca narušená komunikácia, čo sa prejavuje v defenzívnej stratégii, kedy by sa chcel vyhnúť porovnávaniu rodičov a nutnosti "vyberať" si medzi nimi. Podľa názoru znalca subjektívna preferencia maloletého vo vzťahu k miestu jeho bydliska už má vzhľadom na jeho vek určitú výpovednú hodnotu a je potrebné ju zohľadniť, na druhej strane, vzhľadom na obrannú pozíciu maloletého, ktorý sa nechce otvorene prikloniť k jednému rodičovi na úkor druhému a v rámci rodičovského konfliktu zaujíma intuitívne neutrálnu pozíciu, je ešte vo väčšej miere potrebné prihliadať na objektívne charakteristiky, ktoré súvisia s osobnostnými dispozíciami a rodičovskými kompetenciami otca a matky. Zhodou okolností subjektívna preferencia maloletého N., podľa názoru znalca, korešponduje s týmito objektívnymi charakteristikami, pričom je v záujme maloletého N., aby zostal v osobnej starostlivosti aktuálneho rezidenčného rodiča t.j. matky a naďalej si udržiaval a tiež rozvíjal svoj vzťah s nerezidenčným rodičom t.j. s otcom. Znalec tiež uviedol, že súčasná úprava rozsahu styku rodičov s maloletým vytvára dostatočne porovnateľnú východiskovú pozíciu pre znalecké dokazovanie oboch rodičov, ale najmä pre znalecké posudzovanie maloletého, ktorý sa pravidelne stretáva aj s nerezidenčným rodičom, s ktorým má vytvorený pozitívny vzájomný vzťah. Znalec je dostatočne kompetentný na to, aby vedel zhodnotiť, aký vplyv na kvalitu vzájomných vzťahov dieťaťa a rodiča má skutočnosť, že jeden rodič je rezidenčný a druhý nerezidenčný. Podľa názoru znalca styk maloletého s otcom raz za dva týždne cez víkend je pre prípad udelenia súhlasu s vysťahovaním maloletého do Českej republiky dostačujúci. Je v eminentnom záujme maloletého N., aby sa situácia s jeho najbližšími vzťahovými osobami t.j. rodičmi, zastabilizovala, aby sa vytvoril transparentný rámec s dostatočne dlhou perspektívou pre štandardné sociálne a študijné fungovanie maloletého, ktorý zabezpečí, aby sa pravidelne, stabilne a dlhodobo stretával s aj s nerezidenčným rodičom t.j. v tomto prípade, s otcom. Vysťahovanie maloletého s matkou do Českej republiky môže to mať tak s krátkodobého ako aj s dlhodobého hľadiska na psychiku maloletého pozitívny dopad, keďže dôjde k zastabilizovaniu životných podmienok maloletého, čo prispeje k celkovej predvídateľnosti, stabilite a spokojnosti maloletého s jeho sociálnym zázemím. V tomto zmysle budú vytvorené aj dostatočné podmienky pre to, aby sa mohol z dlhodobého hľadiska vzťah maloletého s jeho otcom rozvíjať a neutrpeľ tak ich vzájomná citová väzba. Pre maloletého je dôležité, aby trávil víkendy rovnako s obidvoma rodičmi t.j. aj s rezidenčným rodičom, pričom by nemala vzniknúť výrazná disproporcija v pomere stretávania sa maloletého s rodičmi počas sviatkov a prázdnin, pre ich špecifický charakter. K osobnostnému profilu oboch rodičov z hľadiska dosahu na ich rodičovské kompetencie znalec uviedol, že u matky maloletého je aktuálne naznačená reaktívne podmienená zvýšená opatrnosť a nedôverčivosť v rámci disharmonickej partnerskej resp. matroniálnej histórie, pričom bolo zistené, že matka sa konštruktívnym spôsobom snaží vyrovnáť s komplikovanou konfliktnou komunikáciou a vzťahom s

exmanželom v rámci nevysporiadanej rodičovskej starostlivosti, kvôli čomu je existenciálne zneistená. Prítomné je u nej potláčanie impulzívnych a hostilných (nepriateľských) momentov v prežívaní. Snaží sa aktívnym prístupom minimalizovať dopad rodičovského konfliktu na jej psychickú pohodu a vyrovnanosť, má snahu konštruktívnym spôsobom pristupovať k vyriešeniu situácie v záujme potrieb maloletého dieťaťa. V danej situácii je pre ňu dôležitá podpora jej najbližšieho sociálneho zázemia, najmä rodinných príbuzných, aktuálne chce ostať ušetrená od citového záväzku a vnútornej závislosti v novom partnerskom vzťahu. Snaží sa vytvoriť pre maloletého stabilné rodinné a výchovné zázemie, čomu sa snaží prispôsobiť svoj osobný i profesijný život. Pokiaľ ide o osobnostný profil otca tento bolo možné vzhľadom na to, že sa napriek uloženej povinnosti súdom nepodrobil znaleckému vyšetreniu vypracovať len v obmedzenej miere na základe znalcovej vlastnej skúsenosti pri predvolávaní otca na psychologické vyšetrenie v rámci nariadeného znaleckého dokazovania a rozsiahleho spisového materiálu. Námitka zaujatosti znalca zo strany otca ako aj následná komunikácia s ním v priebehu jeho predvolávania na psychologické vyšetrenie v rámci znaleckého dokazovania poskytli znalcovi, spolu s analýzou podkladov obsiahnutých v spise určitý rámec pre profilovanie osobnosti otca. Spolupráca otca so znalcom bola podľa záverov znalca komplikovaná a nekonštruktívna, namiesto efektívnej kooperácie vyjadroval svoju nespokojnosť, kládol neodôvodnené požiadavky, jeho vyjadrenia imponujú subjektívne, jednostranne, s výrazným extrapunitívnym (obviňujúcim) zameraním, ako aj nedôverčivým (hypersenzitívnym) až vzťahovačným a podozrievavým (paranoidným) nastavením. Štýl komunikácie otca a jeho následné správanie, ktoré vykazuje kverulačné (ubližuje sa mu, preto sa bráni právnou formou) črty, pokiaľ ide o špecifickú problematiku rodičovskej starostlivosti, vykazuje znaky zníženej kvality jeho kognitívnych (poznávacích) schopností v dôsledku intenzívneho subjektívneho prežívania a emočného zaangažovania, čo sa môže prejaviť v zhoršenej racionálnej kontrole intenzívnych emócií a afektov v špecifických konfliktných situáciách, v zhoršenej frustračnej tolerancii a zníženom zvládaní (copingovom) potenciály jeho osobnosti efektívne sa vysporiadať so stresom a záťažou. Podľa názoru znalca má preto z psychologického hľadiska, lepšie predpoklady na postavenie rezidenčného rodiča matka maloletého, nakoľko dokáže nielen vo verbálnej a deklaratívnej, ale aj v objektívnej rovine, konštruktívne komunikovať a efektívne kooperovať v záujme maloletého dieťaťa. Na základe komplexného vyhodnotenia všetkých dostupných podkladov dokáže matka maloletého dieťaťa, v porovnaní s otcom, lepšie realizovať svoje rodičovské kompetencie a uprednostniť tak potreby a záujem maloletého dieťaťa, a to aj v situácii, ktorá je neštandardná.

Súdom ustanovený znalec O.. O. N. na pojednávaní dňa 17.08.2015 uviedol, že z psychologického hľadiska považuje za dôležitú aj tú skutočnosť, že matka maloletého v priebehu znaleckého dokazovania štandardne spolupracovala so znalcom, zabezpečila účasť maloletého na vyšetrení, problematická sa však ukázala komunikácia s otcom maloletého, ktorý sa na vyšetrenie nedostavil. Otec sa nedostavil ani na znalcom dodatočne stanovený termín, navrhnutý otcom samotným, v nadväznosti na jeho požiadavku, aby bol výsluch vykonaný potom, čo bude mať otec možnosť byť v rámci styku s maloletým, čo znalec v snahe o čo najväčšiu vyváženosť posudku akceptoval. Vzhľadom na rozsiahly spisový materiál ako aj skutočnosť, že bolo odobraté vyšetrenie dieťaťa, ktoré považoval znalec za kľúčové vypracoval znalec znalecký posudok aj bez vyšetrenia otca a vzhľadom na jeho konanie bol znalec nútený pri hodnotení osobnosti otca vychádzať aj so skutočnosťami zistenými v priebehu znaleckého dokazovania. Výsledky vykonaného dokazovania podľa znalca preukázali, že vzťah maloletého k obom rodičom je pozitívny. V osobnosti matky neboli zistené žiadne tendencie, ktoré by znížovali jej schopnosť zabezpečiť starostlivosť o dieťa. Z psychologického hľadiska išlo podľa znalca o mimoriadnu situáciu, keď obaja rodičia deklarujú záujem o osobnú starostlivosť o dieťa, uvedomujú si dlhodobý spor medzi nimi ako aj to, že tento nepriamo zaťažuje dieťa, verbálne deklarujú ochotu spolupracovať, v konečnom dôsledku sa však ukázalo, že otec nebol schopný efektívne, v záujme maloletého dieťaťa spolupracovať. Z tohto dôvodu ako aj z dôvodu jeho vyjadrení zaznamenaných v súdnom spise znalec uzavrel, že jeho rodičovská kompetencia konať v prvom rade v záujme dieťaťa a kooperovať s druhým rodičom a tretími osobami je znížená, čo má negatívne dôsledky na samotné dieťa.

Súd v súlade s ust. § 178 ods. 2 O.s.p. zisťoval v konaní názor maloletého, ktorého vypočul dňa 04.10.2013 za prítomnosti kolízneho opatrovníka a prokurátora. Z výsluchu maloletého vyplynulo, že má nepochybne pozitívny vzťah k obom svojim rodičom, čo napokon potvrdili aj výsledky vykonaného dokazovania, vo vzťahu k otázke vystaňovania sa maloletý pred súdom vyjadril v tom smere, že sa mu v G. páči, chce tam s matkou bývať a s otcom sa stretávať, tak ako doposiaľ.

Kolízny opatrovník ako zástupca maloletého v konaní uviedol, že vzhľadom na rozsiahle znalecké dokazovanie, na ktoré poukazuje, súhlasí, aby súd povolil vysťahovanie maloletého do Českej republiky a tiež súhlasil s návrhom matky na výber základnej školy pre maloletého, keďže má zato, že je v záujme maloletého, aby pokračoval v návšteve základnej školy, ktorú doposiaľ navštevoval v G..

Prokurátor, za účasti ktorého konanie prebiehalo, odporučil súdu vyhovieť návrhu matky o udelenie súhlasu s vysťahovaním, čo odôvodnil tým, že vykonaným dokazovaním bolo zistené, že matka maloletého si našla v Českej republike zamestnanie s ohodnotením, pričom v Slovenskej republike, si prácu s takýmto ohodnotením nájsť nevedela. Mal za to, že prvoradou zákonnou povinnosťou matky je pritom plnenie si vyživovacej povinnosti voči maloletému, čo matka v Českej republike spĺňa. Vykonané dokazovanie nepreukázalo, že by sa matka o maloletého riadne nestarala, prípadne že by prístupom jedného z rodičov bol negovaný druhý rodič. Podľa názoru prokurátora, skutočnosť, že si otec maloletého bral za manželku občianku Českej republiky a teda, že matka jeho dieťaťa je česká občianka vedel od počiatku. Poukázal tiež na závery znaleckého posudku, v ktorom vo vzťahu k prípadnému súhlasu s vysťahovaním do Českej republiky znalec uviedol, že povolenie vysťahovania môže mať na psychiku maloletého pozitívny dopad, nakoľko dôjde k zastabilizovaniu životných podmienok maloletého. Udelenie súhlasu matke vysťahovať sa s maloletým do Českej republiky podľa prokurátora vzhľadom na dostatočné podmienky pre styk nebráni tomu, aby sa mohol vzťah maloletého s jeho otcom aj naďalej riadne rozvíjať. Súdu tiež navrhol, aby udelil súhlas na výber základnej školy pre maloletého vo vzťahu k R. škole O. v G., kde ako bolo v konaní preukázané absolvoval maloletý N. 1. a 2. ročník, má tu svojich kamarátov a táto základná škola pre neho predstavuje stabilné školské prostredie.

Súd na pojednávaní dňa 17.08.2015 zamietol návrh navrhovateľa na vykonanie dokazovania kontrolným znaleckým dokazovaním znalcom mimo bratislavského kraja, výsluchom svedkov O.. G. C., L.. L. S., O.. F. Y., Bc. O. S. a V. W. s odôvodnením, že vzhľadom na rozsiahle vykonané dokazovanie, vrátane znaleckého dokazovania, na základe ktorého súd dostatočne zistil skutkový stav v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie zväžil ďalšie dokazovanie za nadbytočné. Pokiaľ ide o návrh otca na vykonanie kontrolného znaleckého dokazovania znalcom mimo bratislavského kraja nenašiel súd pre takýto postup relevantný dôvod, nakoľko vypracovaný znalecký posudok bol riadne odôvodnený a preskúmateľný, znalec si svoje závery vedel riadne odôvodniť aj v rámci výsluchu znalca na pojednávaní zameraného na námietky otca k znaleckému posudku. Navyše nedá sa opomenúť, že otec pri znaleckom dokazovaní napriek povinnosti uloženej súdom v uznesení o nariadení znaleckého dokazovania so znalcom nespolupracoval a na znalecké vyšetrenie sa nedostavil, z ktorého pohľadu nemožno jeho návrh posúdiť inak ako neopodstatnený.

Podľa § 35 zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine a zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len Zákon o rodine) ak sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, najmä o vysťahovaní maloletého dieťaťa do cudziny, o správe majetku maloletého dieťaťa, o štátnom občianstve maloletého dieťaťa, o udelení súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a o príprave na budúce povolanie, rozhodne na návrh niektorého z rodičov súd.

Podľa § 154 ods. 1 O.s.p. pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Podľa § 24 ods. 5 veta prvá Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá na právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati.

Podľa § 43 ods. 1 Zákona o rodine maloleté dieťa, ktoré je schopné s ohľadom na svoj vek a rozumovú vyspelosť vyjadriť samostatne svoj názor, má právo vyjadrovať ho slobodne vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. V konaniach, v ktorých sa rozhoduje o veciach týkajúcich sa maloletého dieťaťa, má maloleté dieťa právo byť vypočuté. Názoru maloletého dieťaťa musí byť venovaná náležitá pozornosť zodpovedajúca jeho veku a rozumovej vyspelosti.

V posudzovanom prípade súd dospel k záveru, že vzhľadom na preukázané evidentnú nezhodu v otázke vysťahovania sa maloletého z územia Slovenskej republiky je návrh matky na autoritatívne rozhodnutie súdu podaný dôvodne. Vzhľadom na špecifiká prípadu a tiež vzhľadom na naďalej komplikovaný vzťah rodičov, ako aj s tým súvisiacu potrebu ochrany maloletého pred negatívnym dopadom nedostatku rodičovskej kompetencie spočívajúcej v schopnosti dohodnúť sa v zásadných otázkach týkajúcich sa maloletého aj s poukazom na závery znaleckého posudku vypracovaného znalcom v tomto konaní, súd dospel k záveru, že vysťahovanie sa dieťaťa do krajiny pôvodu jeho matky, kde má stabilné rodinné zázemie je z hľadiska záujmu dieťaťa plne na jeho prospech. Súd v danom prípade prihliadal aj na hľadisko výkonu práv a povinností rodičov, keďže v dôsledku vysťahovania sa dieťaťa dôjde k určitému zásahu do rodičovských práv otca. Súd má však za to, že záujem dieťaťa na výchovu v stabilnom výchovnom prostredí, kde matka dokáže plnohodnotne aj s podporou svojich rodičov, keďže dieťa vychováva sama, na lepšej úrovni, a to nielen po stránke materiálnej, ale po všetkých stránkach zabezpečiť potreby dieťaťa preváži v konaní presadzovaný záujem otca na zotrvaní maloletého na území Slovenskej republiky. Vzťahy medzi rodičmi sú naďalej výrazne narušené. Otec doposiaľ nedokázal prekonať svoj nepriateľský postoj voči matke, ktorú aj naďalej obviňuje z bránenia styku otca s maloletým. Maloletý navyše sám za prítomnosti sudkyne, prokurátorky a pred psychologicky kvalifikovaným sociálnym pracovníkom vyjadril vlastnú vôľu žiť s matkou v Českej republike - G. a s otcom sa pravidelne stretávať ako doposiaľ. Súd teda v súlade s ust. § 43 ods. Zákona o rodine venoval náležitú pozornosť názoru dieťaťa, ktorý je maloletý vzhľadom na vek a rozumovú vyspelosť už schopný samostatne prejavíť, aj keď tento názor, ako vyplýva z rozsiahleho vykonaného dokazovania, rozhodne nebol jediným podkladom pre verdikt súdu. Súd poukazuje na výsledky odborného posúdenia znalca z odboru psychológia, podrobne uvedené vyššie, z ktorých vyplynulo, že subjektívna preferencia maloletého vo vzťahu k miestu jeho bydliska už má vzhľadom na jeho vek určitú výpovednú hodnotu a je potrebné ju zohľadniť, na druhej strane, vzhľadom na obrannú pozíciu maloletého, ktorý sa nechce otvorene prikloniť k jednému rodičovi na úkor druhého a v rámci rodičovského konfliktu zaujíma intuitívne neutrálnu pozíciu, je ešte vo väčšej miere potrebné prihliadať na objektívne charakteristiky, ktoré súvisia s osobnostnými dispozíciami a rodičovskými kompetenciami otca a matky. Zhodou okolností subjektívna preferencia maloletého N., podľa názoru znalca, korešponduje s týmito objektívnymi charakteristikami, pričom je v záujme maloletého N., aby zostal v osobnej starostlivosti aktuálneho rezidenčného rodiča t.j. matky a naďalej si udržiaval a tiež rozvíjal svoj vzťah s nerezidenčným rodičom t.j. s otcom. Znalec tiež uviedol, že súčasná úprava rozsahu styku rodičov s maloletým vytvára dostatočne porovnateľnú východiskovú pozíciu pre znalecké dokazovanie oboch rodičov, ale najmä pre znalecké posudzovanie maloletého, ktorý sa pravidelne stretáva aj s nerezidenčným rodičom, s ktorým má vytvorený pozitívny vzájomný vzťah.

Čo sa týka námietok otca, že vidiecke prostredie vo S. je pre zdravý vývoj maloletého vhodnejšie ako prostredie v G., ktorej ovzdušie je podľa výsledkov meraní, na ktoré poukazoval, značne znečistené súd dospel k záveru, že v konaní nebolo preukázané, že by kvalita ovzdušia v G. bola nepriaznivá do tej miery, že by akýmkoľvek negatívnym spôsobom vplývala na zdravie dieťaťa. Kvalita ovzdušia je podľa všeobecne známych zistení pravidelne monitorovaná príslušnými orgánmi Českej republiky, ktoré sú povinné prijať opatrenia na ochranu zdravia obyvateľstva pred prípadnými škodlivými účinkami, pričom však súd zdôrazňuje, že takéto skutočnosti v konaní preukázané neboli. Nedá sa v tejto súvislosti poukázať na skutočnosť, že rodinný dom vo S., na ktorý otec v súvislosti s vysťahovaním maloletého poukazuje a ktorého prostredie v tejto súvislosti porovnáva s prostredím, do ktorého chce matka dieťa vysťahovať, patril do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a rovnaké právo k nemu ako otec maloletého mala aj jeho matka, ktorej bol maloletý na čas po rozvoде manželstva zverený do osobnej starostlivosti. Ak teda otec mal skutočne záujem na blahu svojho dieťaťa, tak ako to prezentuje v súvislosti s prostredím, v ktorom má dieťa vyrastať v tomto konaní, nie je súdu zrejmé, prečo po rozvoде manželstva, v rámci ktorého sa s matkou dohodli na zverení maloletého do jej osobnej starostlivosti a ich rodičovská dohoda bola podkladom pre súdne rozhodnutie v otázke úpravy výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvoде manželstva pripustil, aby matka maloletého spolu s maloletým na konci roku 2009 opustili rodinný dom vo S. a odsťahovali sa do prenájmu, keď riešením otázky bývania manželov po rozvoде bol aj odchod otca maloletého zo spoločnej domácnosti vo S.. V konaní bolo

preukázané, že maloletý má v Českej republike zabezpečené vyhovujúce bývanie, školskú dochádzku, ako aj zdravotnú starostlivosť. Hoci vyrastal na Slovensku, maloletý ovláda slovenský aj český jazyk, nakoľko ide o rodný jazyk jeho matky, navyše aj vzhľadom na geografickú a jazykovú blízkosť Českej a Slovenskej republiky, neexistuje jazyková alebo kultúrna bariéra, ktorá by komplikovala jeho pomery v prostredí Českej republiky. Záverom je potrebné zdôrazniť, že súd pri rozhodovaní vychádzal vzhľadom na ust. § 154 O.s.p. zo skutkového stavu v čase jeho vyhlásenia, t.j. zo stavu, kedy je dieťa právoplatným rozsudkom zverené do osobnej starostlivosti matky, ktorá má právo mať dieťa u seba, čo je ústavným vyjadrením zásady, že starostlivosť o deti a ich výchova je právo rodičov a deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť.

S poukazom na všetky uvedené skutočnosti súd teda matke maloletého, ktorá je štátnou občiankou Českej republiky, udelil súhlas k vysťahovaniu maloletého dieťaťa do krajiny jej pôvodu.

Nakoľko týmto rozhodnutím nedôjde k zásadnej zmene v realizácii úpravy styku nastolenej rozsudkom o rozvode manželstva a po tejto stránke zostávajú práva otca na styk s maloletým plne zachované súd nepovažoval za potrebné zmeniť posledné rozhodnutie ohľadom úpravy styku otca s maloletým, keďže úprava obsiahnutá v rozhodnutí Okresného súdu Pezinok č.k. 10C 16/2019-29 zo dňa 15.10.2009 obstoja do budúca aj popri výkone tohto rozhodnutia.

Nakoľko v konaní bola preukázaná nespochybniteľná otcova silná emočná väzba na dieťa a záujem o neho, súd súčasne považoval za potrebné v záujme udržania tejto väzby zaviazat' matku v súlade s ust. § 24 ods. 5 veta prvá Zákona o rodine k informovaniu o zdravotnom stave, školskej dochádzke, záujmových a mimoškolských aktivitách maloletého dieťaťa, ako aj o iných závažných skutočnostiach, ktoré sa ich týkajú a to v pravidelných mesačných intervaloch k poslednému dňu toho ktorého mesiaca.

V nadväznosti na verdikt súdu týkajúci sa otázky vysťahovania maloletého rozhodol súd aj o návrhu matky a návrhu otca na výber základnej školy, keď poukazujúc na záver týkajúci sa rozhodnutia o udelení súhlasu k vysťahovaniu maloletého udelil aj súhlas matke na výber základnej školy pre maloletého, konkrétne Základní školy O., so sídlom I. XXXX/X, G. - C., Česká republika ako základnej školy na plnenie povinnej školskej dochádzky a poskytovanie základného vzdelávania maloletého. Na základe predbežného opatrenia vydaného Krajským úradom Moravskoslezského kraja zo dňa 19.09.2013, ktorým bolo Základnej škole O. uložené, aby poskytovala základné vzdelávanie maloletého a umožnila maloletému plniť povinnú školskú dochádzku maloletý určenú základnú školu už tretím rokom navštevuje, je preto plne v jeho záujme, aby v školskej dochádzke na uvedenej škole pokračoval. Vzhľadom na verdikt súdu ohľadom spornej otázky vysťahovania súd protinávrh otca na výber základnej školy pre maloletého logicky zamietol.

Súd tiež zamietol návrh matky na vyslovenie predbežnej vykonateľnosti rozsudku s odôvodnením, že v danom prípade neboli splnené zákonné podmienky predpokladané ust. § 162 ods. 3 O.s.p., nakoľko v konaní aj vzhľadom na doposiaľ platné predbežné opatrenie tunajšieho súdu označené vyššie nebolo preukázané, že inak hrozí maloletému nebezpečenstvo ťažko nahraditeľnej alebo značnej ujmy.

Keďže ide o konanie vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti, o trovách konania rozhodol súd v súlade s ust. § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak sa konanie mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave do 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia, písomne alebo ústne do zápisnice.

Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. , t.z.:
- 1/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
 - 2/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
 - 3/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
 - 4/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 - 5/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
 - 6/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
 - 7/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
 - 8/ súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.